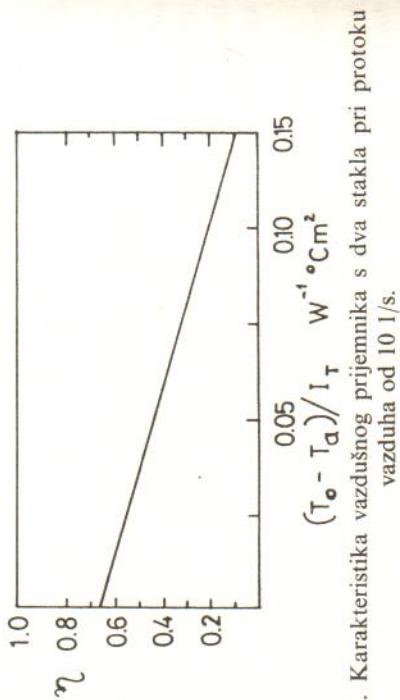

- prijemnik s jednim pokrivačem i običnom bojom 15 posto,
- prijemnik s dva pokrivača i običnom bojom 32 posto,
- prijemnik s jednim pokrivačem i selektivnom bojom 32 posto,
- prijemnik s dva pokrivača i selektivnom bojom 43 posto,
- prijemnik s evakuiranim staklenim cevima 46 posto.

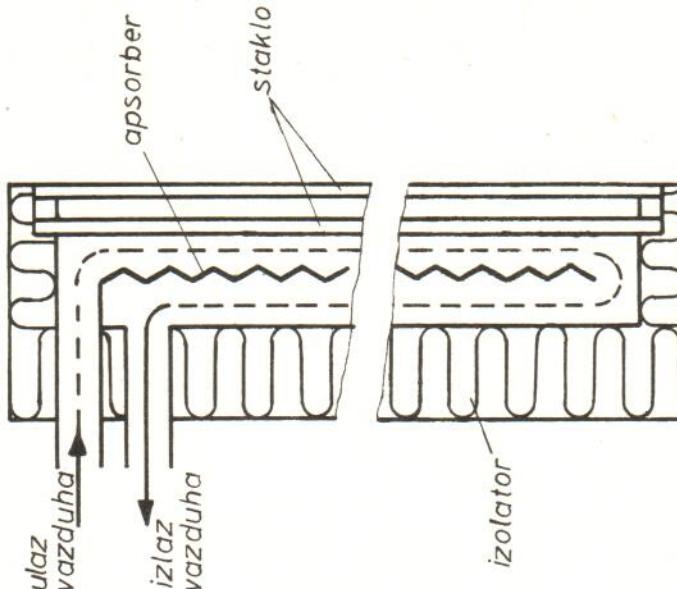
Prednost selektivne površine i dva pokrivača je u ovim ekstremnim zimskim uslovima očigledna. U stvari, prijemnik s jednim pokrivačem i običnom bojom ne bi bio upotrebljiv u takvim uslovima.

Sl. 19. Karakteristika vazdušnog prijemnika s dva stakla pri protoku vazduha od $10 l/s$.

Prijemnici koji koriste vazduh kao radni fluid imaju slične karakteristike. Ali zbog manje specifične topline vazduha u odnosu prema vodi ($1012 J/kg \cdot ^\circ C$ prema $4190 J/kg \cdot ^\circ C$) i manje gustine vazduha, srednja temperatura prijemne ploče je uvek znatno viša od temperature vazduha na ulazu u prijemnik, pa se često umesto T_i upotrebljava srednja temperatura apsorbera, odnosno temperatura $(T_i + T_o)/2$, ili izazna temperatura T_0 . Po pravilu, vazdušni prijemnici rade s višom srednjom temperaturom nego

vodeni, pa je njihov stepen korisnosti u proseku niži. Na sl. 19 data je karakteristika jednog vazdušnog prijemnika s dva staklena pokrivača, čiji je presek prikazan na sl. 20, i protokom vazduha od $10 l/m^2 s$. (Ovdje je uzeta temperatura na izlazu prijemnika, T_0 .)

Sl. 20. Poprečni presek vazdušnog prijemnika.

U poređenju s vodenim prijemnicima, međutim, vazdušni prijemnici imaju ove prednosti: ne postavlja se problem zamrzavanja fluida, apsorber je znatno jednostavniji i jeftiniji, ne zahteva se idealna zaprivenost, a instalacija vazdušnih vodova, gradnja toplotnog skladista (koje može da bude načinjeno od šljunka određene granulacije) i ceo sistem grejanja zgrada takođe su jednostavniji i jeftiniji. Te